

DROPPEN

YRKE: OPTIKER

GLASÖGON ÄR EN
BILD AV JESUS

ATT VÅGA
ERKÄNNA

HOPPETS
SUPERSNÖRE

Jesus är Gud och har makt över allt. Därför kan vi hoppas på honom i alla livets förhållanden.

30 JANUARI

4:e söndagen efter Trettondedagen

Men de ropade till Herren i sin nöd, och han förde dem ut ur deras svårigheter.

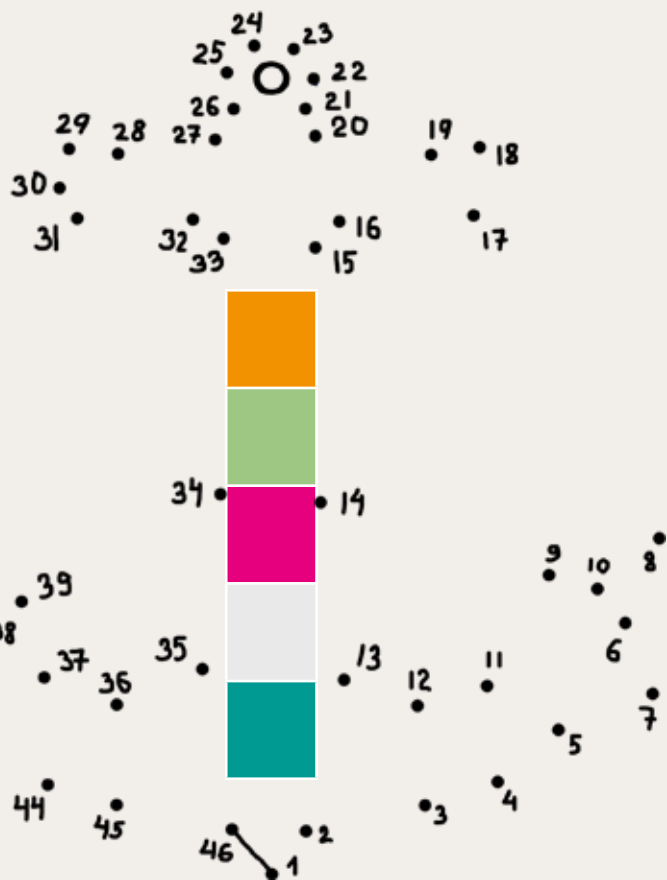
PSALTAREN 107:28

FÖRKLARING:
Gud är vårt hopp alltid. Vi får be till honom och lita på att han hjälper när vi har det svårt.

PYSSEL

VILKEN SYMBOL BRUKAR ANVÄNDAS FÖR HOPP?
FÖLJ PRICK TILL PRICK!
OCH VEM ÄR DET SOM ÄR VÅRT HOPP? FYLL I BOKSTÄVERNA MED SAMMA FÄRG.
SLÅ GÄRNA UPP DIN BIBEL OCH LÄS BIBELSTÄLLENA I DROPPARNA!

G	U	A	I
R	K	N	J
B	S	E	A
M	S	D	U

Jes 40:31

Heb 6:18-19

Ps 130:7

Rom 5:1-2

VAD SKA VI GÖRA?

Men de ropade till Herren i sin nöd, och han förde dem ut ur deras svårigheter, Han stillade stormen och vågorna tystnade.

Psaltaren 107:28-29

När du läser versen ovan påminns du kanske om bibelberättelsen när Jesus sover i båten under en våldsamt storm. Lärjungarna kämpar förtvivlat med den stormande sjön men till slut går det inte längre. De väcker Jesus. Han står upp och befäller stormen att vara stilla. Vad händer? Jo, vågorna lägger sig genast. Lärjungarna blir förskräckta och frågar varandra: *Vem är han? Till och med vinden och sjön lyder ju honom!* (Markusevangeliet 4:41)

Versen från söndagens text kommer från Gamla testamentets sång och bönbok - Psaltaren. Jesus själv använde Psaltaren för att be till Gud. Vet du vem sångförfattaren talar om här? Du kanske har gissat svaret. Han som stillar stormen i dagens vers är Gud själv.

Lärjungarna i båten

kände mycket väl till Psaltaren och när Jesus stillade stormen, blev de rädda. Vem är Jesus? Men borde de inte förstått att Jesus är Guds son? Jo, så tänkte Jesus också och därför frågade han: *Varför är ni rädda? Har ni fortfarande ingen tro?*

Under hela sin vandring på jorden gjorde Jesus många underverk. Han uppväckte de döda och botade sjuka. I dagens text läser vi om hur Jesus botade en lam man. Det kunde han göra eftersom han är Gud. Därför kan vi lita på och hoppas på Jesus hjälp hur mycket det än stormar runt omkring oss. Han har makt att hjälpa.

INESE P JOHANSSON

Hoppets supersnöre

– Tilde! Moster Annika ringde. Signe hade så pass bra värden nu, så vi kunde komma förbi om vi ville.

Det var mamma som ropade nerifrån hallen. Tilde tar ett glädjeskutt. Klart att hon vill träffa sin lillkusin!

– Kommer! ropar hon tillbaka.

Tio minuter senare är de på väg. Det tar inte mer än en kvart att gå och snön knarrar härligt under fötterna. De hinner inte mer än upp på bron så öppnas dörren.

– Hej Tilde! Kom ska du få se mina nya pärlor, säger Signe och kastar sig i Tildes famn.

Tilde fångar upp sin hoppande kusin, men orden stockar sig i halsen på henne. Av Signes ljusa lockar är det bara testar kvar. Trots att Tilde hela tiden vetat att håret skulle ramla av är hon inte beredd och tårarna går inte att hejda. Det går verkligen inte att ta miste på att Signe är sjuk. Allvarligt sjuk. Hon håller hårt om sin kusin och vill inte släppa taget.

– Släpp ner mig, Tilde. Nu vill jag inte kramas mer, säger Signe glatt. Men varför gråter du?

Tilde kan inte ljuga även om hon inte vill göra sin kusin ledsen.

– Ditt hår, snörvlar Tilde.

– Jaså, men det växer ut igen. Och då kanske mitt hår har en annan färg, jag hoppas det

blir lila. Pappa har köpt en lila peruk till mig. Vill du se?

Signe skuttar iväg och Tilde kommer snyftandes och skrattandes efter. Hur sjuk Signe än är får hon alltid Tilde att skratta.

En stund senare sitter de i soffan. Signe med sin lila peruk och lila prinsessklänning sitter i Tildes knä och Tilde läser Signes favoritbok, Rävjakten med Pettson och Findus.

– Nu ska jag visa mina nya pärlor, säger Signe så fort Tilde läst sista sidan.

Hon hämtar en tygpåse och tar fram ett långt snöre med fastknutna pärlor på. Och som vanligt börjar Signe från början.

– Det här är hoppets pärla, här är mitt namn S-I-G-N-E, det här är sjukhuspärlan, sen en sprutpärla, sen två dubbelduschpärlor, en blodpärla, en guldmedicinpärla ...

Signe matar på pärla efter pärla.

– Titta, den här är ny. Den fick jag i lördags när jag började tappa håret. Den ser ut som en keps.

– Signe och Tilde, vill ni ha lite fika? ropar moster Annika från köket.

– Kom Signe, jag vill fika, säger Tilde och reser sig upp.

Annika har dukat fram varm choklad och nybakade frallor. Tilde äter flera stycken och

till och med Signe verkar ha aptit i dag.

– Oj, vad bra du ätit Signe! konstaterar moster Annika glatt. Det är nog tack vare ditt sällskap Tilde!

Tilde ler mot sin kusin på andra sidan bordet.

Efter fikaten går mamma och Tilde hem. De går tysta, sida vid sida. Tilde sparkar snön framför sig.

– Du verkar vara på dåligt humör, konstaterar mamma till slut.

– Hur kan man ge ett barn med cancer hoppets pärla?! fråser Tilde. Signe kan ju lika gärna dö av den där idiot-sjukdomen.

– Ja, visst kan hon det, svarar mamma med en suck. Men vi hoppas ju att hon inte ska dö, eller hur?

– Jo ...

– Men jag kan förstå hur du tänker. Vi har inga garantier. Vi kan bara hoppas ... och be.

Tilde fortsätter att sparka snön framför sig. Hur kan det finnas så hemska sjukdomar egentligen? Och varför skulle just Signe få cancer? Det känns som bröstet ska sprängas på Tilde och hon går direkt upp på sitt rum och kastar sig på sängen när de kommer hem. Där släpper hon fram tårarna. Länge gråter hon.

Ett pling i mobilen avbryter henne. Dagens bibelvers lyser mot henne på skärmen: *Men vad hoppas jag på, Herre? Till dig står mitt hopp.* Tilde läser versen flera gånger. Ja, visst, hon behöver inte bara förlita sig på Signes medicin och på läkarna. Hon får ju be för Signe också. Jesus kan göra henne frisk!

Nästa dag skyndar sig Tilde med läxorna så fort hon kommer hem. Hon vill hinna bort till Signe i dag också. Man vet aldrig hur länge Signe får vara hemma från sjukhuset. När hon är klar sms:ar hon moster Annika och hon får svar direkt: Välkommen! Smyg! Signe sover. Kram.

En stund senare öppnas ytterdörren hemma hos Signe och Tilde smyger tyst in. Vid köksbordet sitter moster Annika med mobilen i handen. Tilde ser att hon gråter.

– Titta här, säger Annika och visar Tilde en dödsannons.

Oskar Pålsson står det och Tilde räknar snabbt ut att pojken bara var sju år. Tre år äldre än Signe.

– När vi blev inlagda första gången med Signe låg de vägg i vägg med oss. Det var en så fin familj, berättar Annika.

Tilde känner sig så tafatt. Vad ska hon säga?

– Vi ses i Nangijala, läser Annika från annonsen. Det är det som gör mig mest ledsen. De saknar hopp och försöker trösta sig med med Bröderna Lejonhjärtas Nangijala. Om vi skulle förlora Signe så vet vi åtminstone att vi kommer ses igen ...

Tilde tittar ut genom fönstret. Hon kan inte hjälpa att tårarna kommer.

HENNY JOHANSSON

FAKTA

När ett barn behandlas för cancer erbjuds de att trä sitt eget personliga supersnöre. Varje del i behandlingen har en egen pärla och man trär på pärlor efterhand som behandlingen pågår.

Tänk er att någon av er har en vän som går till honom mitt i natten och säger: Käre vän, låna mig tre bröd.

Vem av er skulle då få till svar där inifrån: Stör mig inte! Dörren är redan låst och mina barn och jag har gått och lagt oss. Jag kan inte gå upp och ge dig något.

Och jag säger er: Be, och ni ska få. Sök, och ni ska finna. Bulta, och dörren ska öppnas för er. För var och en som ber, han får, och den som söker, han finner, och för den som bultar ska dörren öppnas.

En vän som är på resa har kommit till mig och jag har inget att sätta fram åt honom.

Jag säger er: Även om han inte skulle gå upp och ge honom något för att det är hans vän, så kommer han att gå upp och ge honom allt han behöver för att han är så oförskämt djärv.

Finns det någon far bland er som ger sin son en orm när han ber om fisk? Eller en skorpion när han ber om ett ägg? Om nu ni som är onda förstår att ge goda gåvor till era barn, hur mycket mer ska då inte er Far i himlen ge den helige Ande åt dem som ber honom.

ILLUSTRATIONER: FREEBIBELIMAGES.ORG

Liknelsen om den nattlige besökaren

Har du vaknat någon gång mitt i natten av att någon har knackat på dörren eller ringt i telefonen? Det har jag gjort. Och varje gång har det varit en allvarlig anledning till det. Har någon väckt mig för att låna lite mat? Aldrig. Så, vad menar Jesus med berättelsen om den nattlige besökaren som knackar på ...

På Jesus tid ...

För oss kan det kännas märkligt om vi mitt i natten skulle gå till grannen för att be om mat. Att låna mat från grannarna var dock inte så ovanligt när Jesus levde. Folk hade inga kylskåp där maten kunde förvaras och inga affärer var nattöppna. Enda möjligheten att skaffa mat mitt i natten var att låna från sin granne.

Det var inte heller så ovanligt att folk kunde komma mitt i natten. Man reste till fots eller red på ett djur och då gällde inte några tidtabeller.

På Jesus tid var seden att bjuda sina gäster på mat självklar. Mannen som fick besök fick välja mellan att gå till grannen och väcka honom eller vara väldigt ohyfsad mot sin gäst.

Grannen var så klart missnöjd. Ett enkelt hus på Jesus tid bestod av ett rum. Hela familjen sov på en matta på golvet. Risken var därför stor att mannen skulle väcka alla barn när han skulle gå upp för att leta efter bröd. Men han stiger ändå upp och ger brödet för att slippa sin grannes ihärdiga bankande.

Jesus menar att vi med frimodighet kan komma inför Gud med våra böner. Vi ska också likt mannen i liknelsen vara uthålliga i bön och inte ge upp. Gud älskar sina barn och vill det bästa för dem.

ITZAK

Bodil Månsson

Itzak bestämmer sig för att kolla in kyrkans torsdagsklubb. Han tvekar en stund innan han drar upp den tunga dörren som gnisslar lite, men sedan smyger han in.

I kapprummet står många par skor huller om buller på golvet och kläder ligger och hänger lite överallt. Itzak tar inte av sig skorna för han ska ju snart gå igen. Ingen märker att han kommit. Han kikar runt lite försiktigt. Rop och visslingar hörs. Några tycks spela biljard eller något liknande i ett angränsande rum. Han går mot ljudet. Plötsligt dyker någon upp bakom honom:

– Hej! Vad kul att du ville komma hit och hälsa på!

Itzak blir rädd, snurrar blixtnabbt runt och slår näsan i något hårt. Det gör jätteont! Pinsamt är det också ... Killen i jeansjackan vänder upp Itzaks ansikte för att se hur det gick.

– Inte brukar jag slå ner någon det första jag gör, säger han med ett leende. Inget blod i alla fall. Gör det mycket ont?

– Det känns som om näsan är mosad och blodet kan komma när som helst, men ändå svarar Itzak:

– Nejdå, det är okej.

– Men du måste vara en av dem jag hälsade på hos i skolan i eftermiddag, inte sant? utbrister jeansjackskillen och tar Itzak om axlarna och leder honom till rummet där ljuden kommer ifrån.

– Jag heter Kalle förresten, säger killen och här har vi för tillfället en couronneturning. Det är jämnt mellan lagen. Det är bland annat sådant här vi pysslar med på torsdagskvällarna här i kyrkan. Vi har lite olika program som vi bestämmer tillsammans, en andakt och så alltid någon sorts fika. Så brukar det vara här.

Kalle ser snäll ut, tycker Itzak. Lång och smal med lite rufsigt, kort brunt hår och vänliga blå ögon. Kalle lotsar honom in i ett lag så att han får vara med i kampen. Som tur är kan han spela couronne – till och med ganska bra, så han blir ett lyft för laget och gör att de vinner med knapp marginal. Flera av dem som är där känner han igen från skolan. Klara som går i samma klass är med i hans lag. Han har aldrig pratat med henne. Hon ser på honom och nickar lite försiktigt. Som om hon vill säga hej.

– Dags att plocka ihop och samlas i ljusrummet! hörs Kalles röst.

Snart sitter alla på golvet i det lilla andakts-

rummet intill. Där är mörkt, med bara två tända ljus framför ett grovt kors som hänger på väggen. Itzak sätter sig längst bak.

Ska bara kolla, tänker han och känner sig för en gångs skull lugn inuti. Kanske han är bland vänner? Kanske finns Gud även i Sverige?

Kapitel 2 Vem bryr sig?

Kalle berättar med trygg röst under andaktsstunden om att Gud inte överger någon som vill vara hans barn. Och så läser han från Bibeln. Itzak förstår orden. Han har nog hört dem förr, för länge sedan, när familjen läste Bibeln tillsammans under de mörka vinterkvällarna i fotogenlampans sken. Han saknar det. Nu finns inte längre några kvällar som då, när man kunde krypa upp i pappas eller mammas knä och lyssna på när de läste och berättade. Ibland var några vänner eller granar på besök. Han minns det som om alla var vänliga och mjuka i ögonen och rösten. Itzak tänker att då var han inte rädd, fastän där säkert var farligare än här. Han sätter huvudet i händerna, tittar ner i golvet och suckar. Allt var mycket bättre och enklare förr – när han var liten. Nu har allt blivit så svårt. Det finns nog ingen i hela världen mer än han som tänker så här. Ingen, ingen, ingen fattar! Ingen fattar hur det känns att inte höra hemma någonstans. Att inte veta och känna sig accepterad på riktigt. Att alltid behöva kämpa och vara tuff för att ha några kompisar. Han vill vara liten igen, slippa hålla på att vara någon han inte är. Han vill bara försvinna – men han vet inte vart.

Kalle berättar och förklarar. Tankarna hos Itzak byts ut i förvåning och intresse. När Kalle berättar verkar det precis som om Kalle har känt Itzak i hela sitt liv och nu dessutom är tankeläsare och kan berätta allt vad Itzak tänker på!

Men Kalle känner ju inte mig! tänker Itzak

och stirrar storögt på Kalle. Vi har ju aldrig träffats innan!

Allt Kalle säger känner Itzak igen sig i. Hur kan Kalle veta precis vad han tänker på? Men det är bara ibland som Kalles ögon möter hans. Kalle avslutar samlingen med att lugnt och tryggt läsa en vers ur Bibeln:

– Herren går själv framför dig och han ska vara med dig. Han ska inte lämna dig eller överge dig. Var inte rädd eller förfärad.

Många tankar börjar snurra i Itzaks huvud, tankar som inte funnits där innan. Är det så att Gud finns hos Itzak här i Sverige? Är det så att Kalle pratar om samma Gud som Itzak hört berättas om så många gånger hemma, men som han börjat tro inte finns längre? Bryr sig Gud om Itzak, även i Sverige? Är det kanske så att det är han, Itzak, som har sprungit bort från Gud genom att strunta i honom? Itzak vet att han gör en massa saker som han skäms för och inte kan berätta för någon. Finns det något sätt att bli riktigt glad igen?

FORTSÄTTNING FÖLJER ...

GLASÖGON ÄR EN BILD AV JESUS!

Jag heter Karin och bor på landet utanför en liten by som heter Åsljunga i Skåne. Där bor jag tillsammans med min man Jonas och våra barn Stella, 5 år och Stina 3 år. Vi har även några höns, en hund, en katt och två kaniner.

Jag blev optiker för att jag hade jobbat på Stadium flera år och tyckte om att jobba i butik och träffa kunder varje dag, och kanske för att jag själv haft glasögon sedan jag var liten. När jag var barn drömde jag om att bli lärare.

Det bästa med mitt jobb är att jag får träffa så många olika människor. Jag får träffa barn och väldigt gamla personer. Jag får träffa lärare, piloter, de som jobbar på Ikea, elektriker, lagerarbetare, arbetslösa, djurskötare, receptionister, ja de allra flesta behöver hjälp av en optiker någon gång i livet. Det är kul att få träffa så olika personer som behöver hjälp med att se bättre på något sätt.

Det svåraste med mitt jobb är när jag ser ögon som är väldigt sjuka eller skadade och där jag vet att ingen ögonläkare eller inga glasögon kan göra så att personen ser igen.

Hur reagerar människor som "får sin syn tillbaka"?

De flesta personer som ser dåligt märker sällan det själva. Man vänjer sig vid hur man ser och det är först när de sitter i stolen hos optikern som de märker att de inte ser så bra som de skulle kunna se, när man ska läsa bokstäver på en tavla.

Barn är extra bra på att anpassa sig efter hur de ser och därför kan det vara svårt att upptäcka ett synfel hos barn. En gång hade jag en kille som var 4 år som fick sina första glasögon. Mamman berättade senare för mig att han sagt när de kom hem "Mamma, nu ser jag att det är

böcker i bokhyllan". Innan han fick sina glasögon hade han bara sett en smet av olika färger i bokhyllan.

2015 var jag med på en resa med Optiker utan gränser i Guatemala för att dela ut glasögon till personer som inte har råd att köpa glasögon. Där fick jag träffa en mamma som såg väldigt dåligt och som aldrig hade haft ett par glasögon. Hon fick glasögon av oss och det var verkligen som att världen öppnades för henne. Det var väldigt häftigt att få vara med om!

Ibland säger vi att vi är blinda och att vi får be Jesus om att få vår syn...

Vad tänker du som optiker om den bilden? Jag tänker att det är precis som det jag sa tidigare. Vi vänjer oss vid hur vi har det och märker inte att vi behöver Guds nåd och hjälp. Vi tror att vi klarar oss bra själva. När vi går till kyrkan och läser Bibeln upptäcker vi hur mycket vi faktiskt behöver Gud och hur mycket Gud vill vara med i varje sak som händer i våra liv.

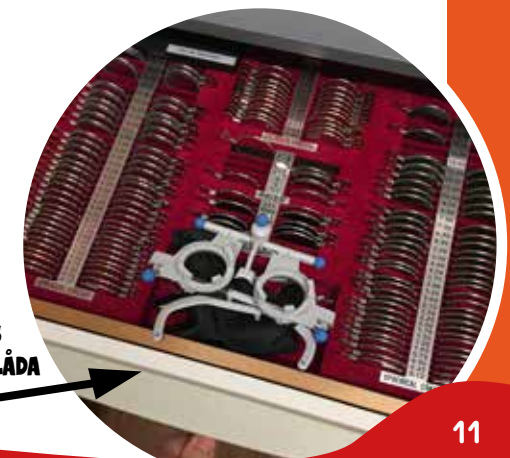
Därför är det viktigt att inte bara gå till kyrkan när man känner för det utan att gå på rutinkontroll, regelbundet, för att upptäcka när utvecklingen går åt fel håll. Glasögonen får vara en bild av Jesus. Gud vill att vi ska ha Jesus framför ögonen. Han ska få vara det första vi tar på oss på morgonen, och det sista vi tar av oss innan vi somnar på kvällen. Han ska få vara med oss under dagens alla aktiviteter: i skolan, på träningen, när vi spelar eller hänger med kompisar. Att vi ska ha honom som exempel och att vi ska komma ihåg att han älskar oss och våra kompisar (och ovänner) och att han vill ge oss kraft att fortsätta när livet är jobbigt och svårt. Utan honom ser vi inte vägen framför oss och går så lätt vilse.

Har du Jesus med dig i allt som händer i livet kommer han att visa dig nya saker hela tiden. Be till Jesus när du är i skolan, när du har problem med läxor eller med kompisar.

Om jag sitter eller står vet du det, du förstår mina tankar fjärran ifrån. Du omsluter mig på alla sidor och håller mig i din hand. Ps 139

INTERVJU: HENNY JOHANSSON
BILD: PERSONLIGT ARKIV

OPTIKERNS
VERKTYGSLÅDA

Jesus säger att han är världens ljus. Det betyder att han visar vägen till Gud, visar vad som är sant och rätt och vad som är Guds vilja.

Läs söndagens
TEXTER I DIN BIBEL:

Mal 3:1-4 · 1 Tim 6:13-16
Luk 2:22-40 · Ps 138

Nåden och sanningen
kom genom Jesus
Kristus.

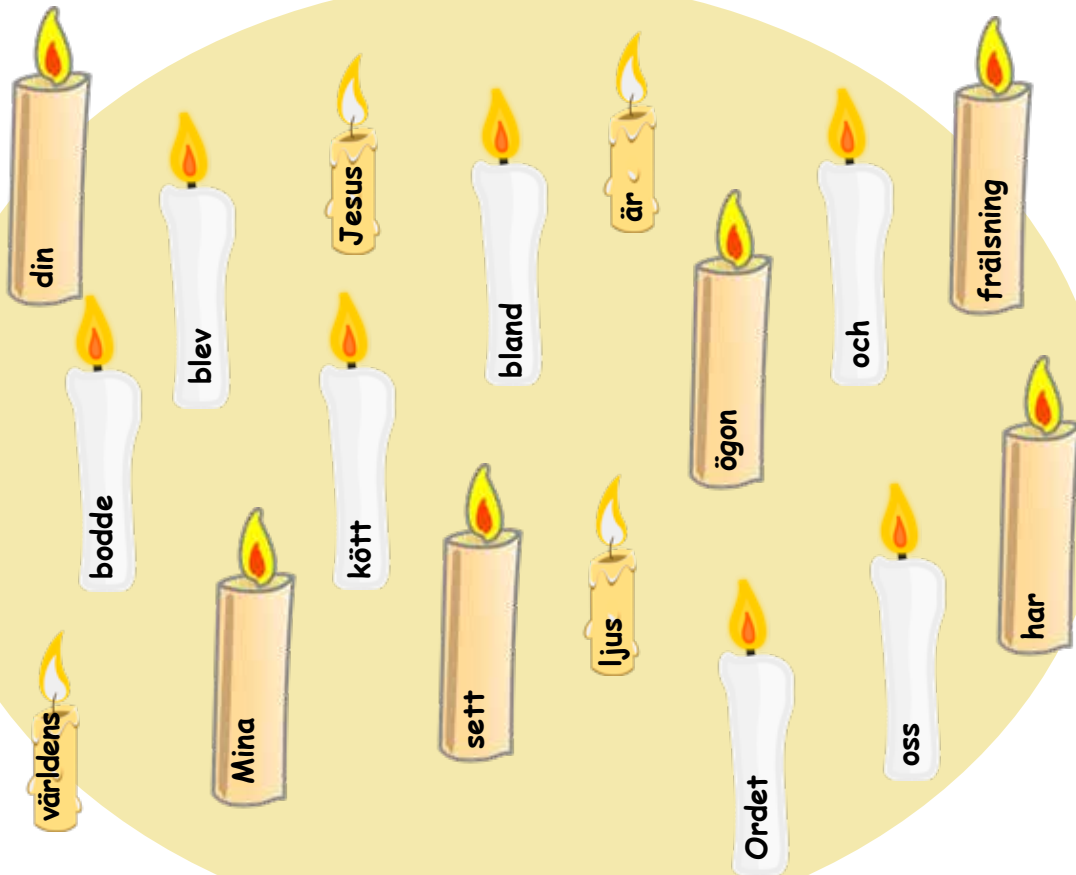
JOHANNESVANGELIET 1:17

Förklaring:

Genom att lära känna Jesus kan vi lära känna Gud, hans sanning och nåd.

PYSSEL

I BÖRJAN PÅ JOHANNESVANGELIET LÄSER VI OM ATT JESUS FÖDDES PÅ VÅR JORD. HUR LYDER BIBEL-VERSEN? PLOCKA ORDEN FRÅN DE VITA LJUSEN OCH SÄTT IHOP TILL EN MENING. BEHÖVER DU HJÄLP? LÄS I JOHANNESVANGELIET 1:1! VAD STÅR DET PÅ DE ANDRA LJUSEN?

GUD HÅLLER VAD HAN LOVAT

Mina ögon har sett din frälsning. Luk 2:30

Åtta dagar efter Jesus födelse tog Josef och Maria honom med sig till templet i Jerusalem. Där, i Guds hus, skulle de offra till Gud och tacka honom för barnet de hade fått.

I Jerusalem på den tiden bodde det en man som hette Simeon. Han trodde på Gud och han visste att Gud hade lovat att sända Frälsaren till världen. Gud hade sagt till Simeon att han inte skulle dö förrän han hade sett denne Frälsaren.

Då Josef och Maria kom in i templet visste Simeon med en gång vilka de var. Han blev så lycklig för Gud hade uppfyllt sitt löfte så att han tog Jesusbarnet i sina armar, prisade Gud och sa: *Herre, nu låter du din tjänare sluta sina dagar i frid, så som du har lovat. Ty mina ögon har sett din frälsning.* Äntligen hade Simeon sett Frälsaren. Nu önskade han bara att dö, att Gud skulle ta honom hem till sig.

Vi får vara glada och tacka Gud för att han har uppfyllt sitt löfte och sänt sin son till världen. Du kan lita på Gud. Det är gott att veta nu när vi har börjat ett nytt år.

FRIDA BLAKER
UR FAMILIEEANDAKTSBOKA

Att våga erkänna

– Caroline blev arg på Algot idag, berättar Sam vid middagen en kväll.

– Jaså, varför det? undrar pappa.

– Han kastade bilar.

– Jaha, säger pappa.

– Lisen fick en bil i ryggen, fortsätter Sam.

– Var det Algot som kastade den bilen? frågar pappa.

– Nej.

– Vem var det då? fortsätter pappa.

– Det var jag, berättar Sam.

– Blev inte Caroline arg på dig då? undrar pappa.

– Nej, jag sa förlåt till Lisen och så hjälpte jag till att plocka upp bilarna, men Algot bara fortsatte kasta. Och så kastade han en bil i huvudet på mig.

– Ojdå! Men Sam, nu gjorde du pappa glad. Det var förstås dumt av dig att kasta, men ibland blir

det fel. Det viktiga är att våga erkänna det och säga förlåt och sedan försöka att ställa allt till rätta igen – och det gjorde du!

I Bibeln står det att Jesus förlåter oss när vi kommer till honom och bekänner att vi gjort fel. Vi behöver därför inte gömma undan våra fel och misslyckanden eller ljuga om dem. Han älskar oss och han väntar på att vi ska komma till honom och berätta allt!

HENNY JOHANSSON

DROPPEN

KRISTEN BARNTIDNING
droppen.elmbv.se

utges av
Evangelisk Luthersk Mission
Bibeltrogna Vänner

REDAKTÖR OCH GRAFISK FORM

Inese P Johansson
Solhemsgatan 24
43144 Mölndal
droppen@elmbv.se
0722457707

BITRÄDANDE REDAKTÖR

Henny Johansson

I REDAKTIONEN

Katrine Åström
Ester Birgersson
Johanna Lunnergård

ANSVARIG UTGIVARE

Regina Svensson
regina_svensson@hotmail.com

PRENUMERATION

Helår 350 kr Termin 185 kr
Över fem prenumerationer till
samma adress ger mängdrabatt.
Postgiro: 19 40 79-0
Beställ gratis provexemplar!

PRENUMERATIONSANSVARIG

Maria Nilsson
droppenprenumeration@elmbv.se
Bössebacken Fågelsång 2146
289 50 Hanaskog

TRYCK OCH DISTRIBUTION

Trydells Tryckeri AB

ISSN 1654-9457

Årgång 71

Alla "artiklar" är publicerade med
tillstånd av resp. författare, illustratör
och förlag. Artiklar, sånger och
bilder får ej kopieras utan tidningens
tillstånd.

Pysseluppgifter får kopieras.

MEDVERKANDE I DETTA NUMMER

BILDER, SIDAN

Där inget annat anges är
bilderna tagna från Pixabay.com
1 Unsplash.com
4,5 Jennifer Vestergård

PYSSEL

3 Henny Johansson
12 Inese P Johansson

LÄS SJÄLV I BIBELN

JOHANNA NYHOLM SKOGLUND,
TIDIGARE REDAKTÖR FÖR DROPPEN

Varför är det viktigt med Bibelläsning?

För att vi lär känna Gud i Bibeln och för att Gud kan tala till oss genom bibeltexterna som vi läser.

När började du läsa Bibeln på egen hand?

Min pappa läste ur en "riktig Bibel" från att vi var ganska små men när jag började läsa själv i mellanstadiet så läste jag ur en Bibel med lite enklare text och den hade också bilder och frågor. Ungefär när jag konfirmerades läste jag bara i min riktiga Bibel och då tyckte jag om att stryka under det som jag ville komma ihåg och som jag tyckte var viktigt och fint.

Vad ska man göra när man inte förstår vad man läser?

Kanske finns det någon vuxen man kan fråga. En bra idé kan vara att ha ett häfte tillsammans med Bibeln där man skriver ner frågor, viktiga verser m.m.

Läsning Fyll i droppen när du läst färdigt dagens text.

V. 5

MÅNDAG

Daniel 3:8-18

TISDAG

Daniel 3:19-25

ONSDAG

Daniel 3:26-33

TORSDAG

Daniel 6:1-5

FREDAG

Daniel 6:6-10

LÖRDAG

Daniel 6:11-18

SÖNDAG

Daniel 6:19-27

V. 6

MÅNDAG

Efesierbrevet 1:1-4

TISDAG

Efesierbrevet 1:15-16

ONSDAG

Efesierbrevet 2:10

TORSDAG

Efesierbrevet 4:1-2

FREDAG

Efesierbrevet 4:25,32

LÖRDAG

Efesierbrevet 5:19-20

SÖNDAG

Efesierbrevet 6:10-18

På DROPPENS HEMSIDA
HITTAR DU MER ROLIGT:

DROPPEN.ELMBV.SE

